

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15

гр. София, 11.03.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ П. СТОЯНОВА
като разглежда докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно
частно наказателно дело № 20246000600013 по описа за 2024 година
образувано по частен протест от майор Х.А.А. – военно-окръжен прокурор на
Военно-окръжна прокуратура – гр. Пловдив срещу определение №
15/01.03.2024 г. по ЧНД № 35/2024 г. по описа на Военен съд - Пловдив.

Производството е по реда на чл. 64, ал. 7 от НПК.

С обжалваното определение състав на Военен съд - Пловдив е взел
мярка за неотклонение „Домашен арест“ на обвиняемия по досъдебно
производство 13-РП/2024 г. по описа на ВОП - Пловдив редник М. К. П. от
военно формирование – П., която да се изпълнява на постоянния и
настоящия му адрес в гр. П., ул. „С.“ ..., като контролът да се осъществява
чрез средство за електронно наблюдение по реда предвиден в ЗИНЗС.

Във въззивния протест се посочва, че са налице всички предпоставки за
вземане на най-тежката мярка за неотклонение, предвидена в чл. 63, ал.1 от
НПК, а именно налице са обосновано предположение, че обвиняемият П. е
извършил престъпление, наказуемо с лишаване от свобода, както и че
доказателствата по делото сочат, че съществува реална опасност той да
извърши престъпление. Посочва се, че по отношение на обоснованото
предположение, обвиняемият П. е автор на престъплението, предмет на
делото, като в тази насока споделя изводите на първоинстанционния съд.
Счита се, че неправилен е извода относно възможността обвиняемият да
извърши ново престъпление при действието на по-лека мярка за
неотклонение. Твърди се, че здравословното състояние обвиняемия, не се
явява пречка за престой в местата за лишаване от свобода.

Моли да бъде отменено атакуваното определение, с което на
обвиняемия редник М. К. П. от военно формирование – П. му е взета
мярка за неотклонение „Домашен арест“, като вземе спрямо него най-тежката

мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

В съдебно заседание представителят на Военно-апелативна прокуратура поддържа частния протест по изложените съображения. Счита, че атакуваното определение е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Обвиняемият не се явява в съдебното заседание по делото. Защитникът му намира, че определението е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Военно-апелативният съд, като взе предвид материалите по досъдебното производство, изложените от страните доводи и първоинстанционния съдебен акт, намери за установено следното:

Частният протест е подаден от правоимащо лице в законоустановения 3-дневен срок чрез първоинстанционния съд, постановил атакувания съдебен акт. Същият е процесуално допустим, но разгледан по същество е неоснователен.

Във Военно-окръжна прокуратура – Пловдив е образувано досъдебно производство № 13-Рп/24 г., за това, че:

1. В периода от месец август 2023 г. до 22.01.2024 г., в гр.П. и гр.Д.град, участвал в организирана престъпна група с ръководител В.Т.П. и участници М.Х.С., Г.Д.К. и М.Г.Л., като групата е въоръжена и създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ повече от три години, а именно такива по чл. 143, чл. 213а и чл. 214 от НК - престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК и

2. В периода от 20 септември до 07 октомври 2023 г., в гр. Д.град, област Х., при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители с В.Т.П. – лице, което се занимава с охранителна дейност, М.Х.С. – лице, което се занимава с охранителна дейност, Г.Д.К. - лице от състава на МВР (младши полицейски инспектор в група „ТП“ на сектор „ОП“ към Първо РУ-П. при ОД на МВР - П.) и М.Г.Л. – лице от състава на МВР (полицай – водач на патрулен автомобил в група „ППД“ на сектор „ОП“ към Трето РУ – Полиция при ОД на МВР - П.), с цел да набави за себе си и съучастниците си имотна облага, чрез използване на сила и заплашване, на три пъти е принудил Ж.Д. В. и И.Н.А. да извършат нещо противно на волята им, с което на тях и на други му - Н.Г.А. (баща на И.Н.А.) е причинил значителни имуществени вреди в общ размер на 34 588,70 лв., като деянията са извършени от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група - престъпление по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, вр. чл. 142, ал.2, т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

Първоначално досъдебното производство е образувано от Окръжна прокуратура - Пловдив. С постановления на прокурор от Окръжна

прокуратура - Пловдив в качеството на обвиняеми лица са били привлечени четири лица, както следва:

1. В.Т.П., за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 1, вр. ал. 1, пр. 2 от НК; по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, т. 5 и т.6, вр. чл. 142, ал.2, т. 6 и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК; по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК и по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

2. М.Х.С., за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК; по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, пр. първо и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК; по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение първо и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК и по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение първо и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

3. Г.Д.К., за извършени престъпления по по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК; по чл. 214, ал. 2, т.2, вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК и по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

4. М.Г.Л., за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК и по чл. 214, ал. 2, т.2, вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

От материалите по делото се установява, че по отношение на В.Т.П., М.Х.С., Г.Д.К. и М.Г.Л., с определение № 131 от 26.01.2024 г. на ОС - Пловдив, потвърдено с протоколно Определение № 56/01.02.2024 г. на Апелативен съд- Пловдив, е взета най-тежката мярка на процесуална принуда, а именно „задържане под стража“, за всеки един от тях.

С постановление от 27.02.2024 г. на прокурор от Окръжна прокуратура – Пловдив (л. 4 - л. 9, т. 17 от д.п.) делото е изпратено по компетентност на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив. С постановление от същата дата прокурор от Военно-окръжна прокуратура - Пловдив е приел наблюдението върху досъдебното по описа на ОП – Пловдив и с постановление от 29.02.2024 г. редник М. К. П. от в.ф. – П. е привлечен в качеството на обвиняемо лице, за извършени престъпления по чл. 321, ал.3, пр.1 и 2, т.2, вр. ал.2 от НК и по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, вр. чл. 142, ал.2, т. 8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК. Видно от протокол за разпит на обвиняемо лице, проведен на 29.09.2024 г., същия не дава обяснения. От извършените процесуално-следствени действия е била установена съпричастност към инкриминираната дейност на организираната престъпна група от обвиняемият редник М. К. П. - кадрови военнослужещ в 1-ви батальон – под. на Съвместното командване на специални операции (СКСО) под. 32 990 – П..

В хода на разследването по делото спрямо обвиняемото лице са приложени писмени доказателства - медицински документи (епикриза), от които се установява, че обвиняемият редник П. е постъпил в Клиниката по хирургия на УМБАЛ „К.“ - гр. Пловдив с диагноза „Пъпна херния без необходимост или гангрена“, като 23.02.2024 г. му е извършена операция, без усложнения.

В хода на разследването е било извършено претърсване и изземване в обитаваното от обвиняемия р-к М. П. жилище, находящо се в град П., ул. „С.“ ..., ведно с прилежащите му сервизни помещения, както и е било извършено претърсване и изземване от л.а. „.....“, с рег. №, ползван от обвиняемия р-к П., като при претърсването и изземването в обитаваното от обвиняемия жилище не са били намерени вещи или предмети забранени от закона. В хода на разследването, с разрешение на съда е извършено претърсване и изземване на л.а „.....“, с рег. №, като в него също не са намерени вещи или предмети забранени от закона.

Правилно основният съд е преценил, че събраните в хода на разследването към настоящия момент доказателства, позволяват да се направи извод за евентуална съпричастност на обвиняемия към престъпленията, за които е привлечен към наказателна отговорност. По отношение на обоснованото подозрение и авторството на деянието настоящия въззивен съдебен състав споделя изводите на първоинстанционния съд. В допълнение към доводите следва да се посочи, че този извод основния съд се подкрепя и от свидетелските показания и разпита на Ж.Д. В., според които в края на м. септември 2023 г. обвиняемият М. П. го е заплашвал, че ще го хвърли с бетонни обувки в язовир ако не даде пари в размер на 15 000 лева. Същия се е легитимирал пред него като „военен полицаи, командос, който бил на мисии в Афганистан и Ирак“. С оглед потвърждаване на идентичността на лица при изясняване на обстоятелствата по делото е било извършено и разпознаване на лица по снимки. Видно от приложения по делото протокол за разпознаване на лица и предмети (л.5 -7, т. 10 от д.п.) св. Ж. В. е посочил обвиняемия М. К. П. (снимка № 4 от албума за разпознаване), като лицето от което е получил заплахи. По същия процесуален ред, на основание чл. 169 – чл. 171 от НПК е извършено разпознаване и от св. И.Н.А., който също категорично е посочил обвиняемия М. П. (снимка № 4 от албума за разпознаване), досежно обстоятелството, че заедно с „.....“ дойде да вземе парите от мен в размер на 10 000 евро...“. С такъв процесуален резултат е и процесуално-следствените действия - разпознаване от св. Н.Г.А. (л. 13, т.10) и св. Т.И.М. (л. 17, т.10 от д.п.).

Законодателят изисква посочените в чл. 63, ал.1 НПК три предпоставки да са кумулативно доказани от органите на досъдебното производство, за да се вземе срещу обвиняемия р-к П. тази най-тежка мярка за неотклонение – освен обоснованото подозрение за авторството на престъплението, разгледано по-горе, така и дали реалната опасност от неправомерното поведение на обвиняемия не е отпаднала. Разпитан в

качеството си на обвиняем в хода на досъдебното производство р-к П. се възползвал от законоустановеното си право по чл. 55, ал.1 НПК да не дава обяснения по случая като гласно доказателствено средство, а това по съществото си е средство за защита, което той упражнява по свое усмотрение и това е част от гарантираното му от законодателя негово право и това по никакъв начин не може да бъде третирано или да обоснове какъвто и да било извод в негова вреда.

Настоящата въззивна инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че целта на мярката за неотклонение е да се осигури присъствие на обвиняемото лице за нуждите на наказателното производство, да му се попречи да се укрие или да извърши друго престъпление. Вярно е, че в края на м. януари 2024 г. спрямо В.Т.П., М.Х.С., Г.Д.К. и М.Г.Л. с определение № 131 от 26.01.2024 г. на ОС – Пловдив е била взета най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“, на всеки един и е станала публично известна, както лично на него, така и на обществеността посредством медийно пространство. Въз основа на тази информираност обвиняемият е имал възможност да се укрие, да въздейства на свидетели или да извърши друго престъпление, но по делото няма данни да го е сторил. Видно от справка „Население“, изготвена на база данни на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване към Министерство на регионалното развитие и благоустройството, изготвена от административен секретар на ОСО в ОП – Пловдив (л. 26, т.10) от д.п. обвиняемият М. П. има две малолетни деца – дъщеря С. М.ова П.а, на 4 (четири) години и син - С. М.ов П. - на 3 (три) години.

Възражението на представителя на държавното обвинение, че обвиняемия може да въздейства на свидетели настоящия въззивен съдебен състав намира за голословно и неподкрепено с доказателства по делото. Вземането на мярка „задържане под стража“ във всички случаи произтича от положителното кумулативно установяване на предпоставките по чл. 63, ал.1 от НПК, обоснованото подозрение за авторството на престъплението и дали реалната опасност от неправомерното поведение на обвиняемия не е отпаднала. По силата на общите правила на чл. 103 и чл. 107 от НПК, тежестта на доказване на всички предпоставки по чл. 63, ал.1 от НПК и събирането на доказателства принадлежи на органите на досъдебното производство. В настоящия случай, обвиняемият р-к М. П. е обвинен в извършване на две тежки умишлени престъпления по смисъла на чл. 93, т.7 от НК. Видно от материалите по делото няма данни да е осъждан преди това за друго тежко умишлено престъпление или да има някакви противообществени прояви.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото и прецени доводите на страните по отношение на двете обвинения, че с оглед събраните по делото данни може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият е извършил тези престъпления, но това не е достатъчно, за да бъде обоснована най-тежката мярка „задържане под стража“.

Съдът счита, че по отношение опасността обвиняемият р-к П. да се укрие следва да се приеме, че с оглед постоянното му местоживееене, чистото му съдебно минало и семейното му положение, такава липсва.

Следва да бъдат споделени и изводите на първоинстанционния съд, че на този етап от делото са налице доказателства за влошено здравословно състояние на обвиняемия. Въпреки престоя му в болнично заведение, от представената в съдебното заседание епикриза, се установява, че обвиняемият е изписан с подобрен здравен статус. Макар към момента да е отпаднала необходимостта от хоспитализация, обвиняемият следва да спазва режим за възтановяване, което в достатъчна степен би спомогнало за опазване на здравето му при домашен режим и предписаното по епикризата лечение и контролни прегледи.

По изложените съображения и като съобрази обществената опасност на деянията, Военно-апелативният съд намери, че на този етап целите на мерките за неотклонение по чл. 57 НПК спрямо обвиняемите ефр. Д.Г.Д. и гр. л. Г.А.Б. могат да бъдат постигнати единствено с взетата мярка за неотклонение „Домашен арест“ с определение № 15/01.03.2024 г. по ЧНД № 35/2024 г. по описа на Военен съд - Пловдив, поради което протестът следва да бъде оставен без уважение, а определението бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Ето защо и на основание чл. 64, ал. 8 НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 15/01.03.2024 г. по ЧНД № 35/2024 г. по описа на Военен съд - Пловдив.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____